

מסכת אהלוֹת

פרק יא

א. הַבַּיִת שְׁגָסֶק, טָמֵא בְּחוֹזֵץ, כָּלִים שְׁבָפְנִים טָהוֹרִין. טָמֵא בְּפָנִים, כָּלִים שְׁבָחוֹזֵץ, בֵּית שְׁמָאי אָמָרים, עד שִׁיהְיָא בְּפָדָק אַרְבָּעָה טְפַחִים. בֵּית הַלְּל אָמָרים, כֵּל שְׁהָוָא. רַבִּי יוֹסֵי אָמָר מְשׁוּם בֵּית הַלְּל, פָּותֵחַ טְפַח:

ב. אֲכַסְּדָרָה שְׁגָסֶקָה, טָמֵא בְּצַד זוֹ, כָּלִים שְׁבָפְנִים הַשְׁנִי טָהוֹרִים. נָתַן אֶת רֶגֶלּוֹ או קָנָה מַלְמָעָלָן, עִירָב אֶת הַטָּמֵא. נָתַן אֶת קָנָה בָּאָרֶץ, אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטָּמֵא, עד שִׁיהְיָה גָּבֵה מִן הָאָרֶץ פָּותֵחַ טְפַח:

ג. סְגֻסָּעָה וְלִפְתָּחָה עַבָּה אֵין מְבִיאָין אֶת הַטָּמֵא עד שִׁיהְיָו גָּבוּהִים מִן הָאָרֶץ פָּותֵחַ טְפַח. קְפוּלִים, זָו עַל גְּבֵי זָו, אֵין מְבִיאָות אֶת הַטָּמֵא עד שְׂתַהָא הַעֲלִיוֹנָה גָּבוּהָ מִן הָאָרֶץ פָּותֵחַ טְפַח. הִיָּה אָדָם נָתַן שֵׁם, בֵּית שְׁמָאי אָמָרים, אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטָּמֵא. וּבֵית הַלְּל אָמָרים, אָדָם חָלֹל הוּא, וְהַצֵּד הַעֲלִיוֹן מְבִיא אֶת הַטָּמֵא:

ד. היה משקיף בעד החלון והאהיל על קוביי הפת, בית שמאי אומרים, איןנו מביא את הטמאה. ובית היל אומרים, מביא את הטמאה. ומזהם, שאם היה לבוש ביכלו, או שהיה שניים זה על גבי זה, שהם מביאין את הטמאה:

ה. היה מTEL על האסקפה והאהילו עליו קוביי הפת, בית שמאי אומרים, איןנו מביא את הטמאה. ובית היל אומרים, מביא את הטמאה:

ו. הטמאה בבית והאהילו עליו טהורין, בית שמאי מתרין, ובית היל מטמאין:

ז. כלב שאכל בשער הפת ומית הכלב ומTEL על האסקפה, רבוי מאיר אומר, אם יש בצנארו פותח טפח, מביא את הטמאה. ואם לאו, איןנו מביא את הטמאה. רבוי יוסי אומר, רואין את הטמאה, מנגד המשקוף ולפנים, הביתה טמא. מנגד המשקוף ולהיז, הביתה טהור. רבוי אליעזר אומר, פיו לפנים, הביתה טהור. פיו להיז, הביתה טמא, שהטמאה יוצא דרך שוליו. רבוי יהודה בן בתירא אומר, בין כה ובין כה, הביתה טמא. כמה תשחה במעיו. שלשה ימים מעת לעת. בעופות ובדגים, כדי שתפל לאור ותשחרף, דברי רבוי שמען. רבוי יהודה בן בתירא אומר, בעופות ובדגים, מעת לעת:

ה. הַחֲדּוֹת שְׁבָבִית וּמְנוֹרָה בְּתוּכוֹ, וַהֲפֵרָח שֶׁלֶת יְזַעַע וּכְפִישָׁה גַּתְוָנָה עַלְיוֹן, שֶׁאָמַת תְּגִיטָל הַמְנוֹרָה וּכְפִישָׁה עַזְמָדָת עַל פִּי הַחֲדּוֹת, בֵּית שְׁמָאי אָמָרים, הַחֲדּוֹת טְהוֹר, וּמְנוֹרָה טְמֵאָה. בֵּית הַלְלָא אָמָרים, אֶחָד הַמְנוֹרָה טְהוֹרָה. וּמוֹדִים, שֶׁאָמַת תְּגִיטָל הַמְנוֹרָה וּכְפִישָׁה נוֹפְלָת, הַכָּל טְמֵא:

ט. כְּלִים שְׁבִין שְׁפִתִי כְּפִישָׁה לְבֵין שְׁפִתִי הַחֲדּוֹת, אֲפִלוּ עַד הַתְּהוּם, טְהוֹרִים. טְמֵאָה שֵׁם, הַבֵּית טְמֵא. טְמֵאָה בֵּית, כְּלִים שְׁבָכְתִּילִי הַחֲדּוֹת, אֲמִינְשֶׁבֶת בְּמִקְוָמָן טְפַח עַל טְפַח עַל רֻם טְפַח, טְהוֹרִים. וְאִם לֹא, טְמֵאִים. אֲמִינְשֶׁבֶת בְּמִקְוָמָן טְפַח עַל טְפַח עַל רֻם טְפַח, טְהוֹרִים. וְבֵין כֵּה וּבֵין כֵּה טְהוֹרִים: